

PhDr. Lucia Satinská, PhD.

Ľ. Štúr Nyelvtudományi Intézet, Szlovák Tudományos Akadémia

Mai pozsonyi többnyelvűség

Absztrakt

A 20. század elején Pozsony egy három- vagy többnyelvű város, egymás mellett élnek magyarok, németek és szlovákok, valamint a zsidók, horvátok, csehek, bulgárok stb. A 21. század elején Pozsony egy hivatalosan egynyelvű, szlovák város, amely egy ország fővárosa és három ország határán fekszik. Miben nyilvánul meg ez a globális hatás és milyen állapotban vannak manapság a helyi, kisebbségi nyelvek? Az előadás bemutatja a 2015-ben megvédett a *Nyelvi helyzet és nyelvpolitika Szlovákiában: Pozsony* című doktori disszertáció kutatásait és a jelenleg készülő további projekteket. Az előadás fókuszában a város két nyelvi rétege áll: a nyilvános és magán jellegű nyelvhasználat. A nyilvános színterek vizsgálata a nyelvi tájkép elemzésével történik. Ennek során megfigyelésre kerül, hogy a közterületeken található feliratokon milyen nyelvek jelennek meg. A szlovák nyelven kívül az angol mutatkozik a leggyakoribbnak, bár ez sokkal inkább az elnevezésekben nyilvánul meg, mintsem a kísérő szövegekben. Ez annak a jele, hogy az angol nyelv használata csak szimbolikus jellegű. A Pozsonyban leggyakrabban használt kisebbségi nyelv – a magyar – csaknem láthatatlan. A magánszféra háromgenerációs, többnyelvű családok nyelvi életrajzain keresztül mutatkozik be az identitás és a nyelvi viselkedés szempontjából. Az adatközlők identitása alapjában véve kevert, nem lehetséges csak a nemzetiségre redukálni.